

2024 ജൂൺ 9

പച്ചന്താഷ്ട്യം

ഡോ. സി. ദന്തു FCC

നിത്യജീവന്റെ വച്ചല്ലുകൾ

യോഹന്നാൻസ് സുവിശേഷത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗമായ അടയാളങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിലെ ഏറെ പ്രതികാരമകവും ശ്രദ്ധാർഹവുമായ ഓന്നാൻ ആരാം അഖ്യായം. ജീവന്റെ അപ്പമായി തന്റെ ശ്രോതാക്കൾ മുമ്പിൽ ഇരുശോ തന്നെത്തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ ശരീരം ക്രഷിക്കുകയും രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകും (6:25-59) എന്നും ഇരുശോ പരിപ്പിക്കുന്നു. അവിടുതെ പ്രഭോധനത്തിന്റെ ആരാരാർത്ഥമവും പ്രതികാരമകതയും തിരിച്ചറിയാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും കഴിയാതെ സന്ദേഹത്തിനടക്കായി മാറു ന ജനക്കുട്ടവും പല ശിഷ്യമാരും ഇരുശോയുടെ വാക്കുകൾ ‘കരിന’മാണെന്നു പിരുപിരുക്കുന്നു. ഇതു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഇരുശോയുടെ പ്രതികരണവും തുടർസംബാദവുമാണ് ഇന്നത്തെ വച്ചനഭാഗം (യോഹ. 6:60-69) നമ്മക്കു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ആരാം അഖ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ ഇരുശോ തന്നെത്തന്നെ “സർഫ്റ്റതിൽനിന്ന് ഇങ്ങി വന ജീവന്റെ അപ്പ്” ആയി (V.41) പ്രതിപാദിക്കുന്നേം യഹുദമാർ മാത്രമാണ് അവനെതിരെ പിരുപിരുക്കുന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ “തന്റെ ശരീരം ക്രഷിക്കുകയും രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും... എന്നേയ്ക്കും ജീവിക്കും.” (VV.51,56-58) എന്ന വാക്കുകൾ ശിഷ്യമാരെപ്പോലും സംശയത്തിലേയ്ക്കും സമർദ്ദത്തിലേയ്ക്കും നയിച്ചു. കാരണം വ്യക്തം. ഈ പ്രഭോധനങ്ങൾ പഴയ നിയമത്തിലെ ഉടന്നടി നിയമങ്ങളുടെ ലംഘനത്തിലേയ്ക്കു വിരൽചൂണ്ടുന്നു (ഉല്പ. 9:4; ലേവ്യ 3:17).

ഈരുശോയെ നേരിട്ടു കാണുകയും കേൾക്കുകയും (VV. 25-29) ചെയ്തിട്ടും ഇരുശോ പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായിട്ടും (VV. 5-13, 16-21) ശിഷ്യമാരിൽ പലരും അവനെ വിട്ടുപോകുന്നു. കാരണം അവൻ വാക്കുകൾ കരിനമായി’ അവർക്കു തോനി (V. 60, 66). ഇരുശോ വ്യക്തമായി ഇതു രൂപീത്തിൽ ഉട്ടോഡിപ്പിക്കുന്ന ഒരു യാമാർത്ഥ്യമുണ്ട്. ‘പിതാവിൽ നിന്നു വരം... വരാനാവില്ല’ (V. 65). ശിഷ്യത്താർന്നു വരു ദൈവദത്തമായ ഒരു ഭാനമാണ്. അതു ലഭിച്ചവനു മാത്രമേ ഇരുശോയെ അറിയുവാനും അനുഗ്രഹമിക്കുവാനും കഴിയു.

ഈ ഇടർച്ച മനസ്സിലാക്കിയ ഇരുശോ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യരിലേയ്ക്കു തിരിയുകയും നിങ്ങളും എന്ന വിട്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ” എന്ന ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രദ്ധയാർപ്പണം പരേതാന്സ് മറുപടി നല്കുന്നു: “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ പകലേയ്ക്കു പോകും? നിത്യ ജീവന്റെ വച്ചനങ്ങൾ നിന്റെ പകലേയ്ക്ക്” (V.68). തുടർന്നുള്ള പരേതാസിന്റെ പ്രസ്താവന ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്. “നീയാണു ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭവൻ എന്ന്... ചെയ്തിരിക്കുന്നു (V.69). വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇരുശോയിലൂള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റു പറഞ്ഞ പലരെയും പരേതാസിന്റെ ഇരു വിശ്വാസ പ്രവൃത്തനം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഇരുശോയുടെ അമ (2:5), സന്നാപക യോഹന്നാൻ (3:28-30); സമർഥയായിലെ ശ്രാവംവാസികൾ (4:42), അവൻ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ച രാജഭേദവകൾ (4:50) etc.,

എന്നാൽ ആദ്യമായി യോഹന്നാൻ സുവിശേഷത്തിൽ ഒരാൾ ഇരുശോയെ “ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭവൻ” ആയി തിരിച്ചറിയുകയും പ്രഭോധനാപ്രകാരമുണ്ടുമെന്നും ചെയ്യുന്നത് ശ്രദ്ധയാർപ്പണം പരേതാസിന്റെ അധികാരിയാണ്. ഇരുശോയുടെ വാക്കുകൾ നിത്യജീവൻ നല്കുന്നവയാണ് (V. 63). കാരണം ‘ഇരുശോ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭവൻ’ ആണ്. അർത്ഥം വ്യക്തം. ഇരുശോയുടെ പരിശുഭവി ദൈവികമാണ്. “ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭവൻ” എന്ന സംഖ്യാധന വിരൽ ചുണ്ടുന്നത് പഴയനിയമത്തിലെ സദ്ഗശമായ ചീല പരാമർശങ്ങളിലേക്കു കൂടിയാണ് (2 റാജ. 4:9, ഏര. 1:4). സമാനര സുവിശേഷങ്ങളിലാകട്ട വിശ്വാചുഭവായി തരായ വ്യക്തികളുടെ മൊഴികളിലും ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭവാണ് ഇതേ സംഖ്യാധന ഉരുവാക്കുക (മർക്കോ. 1:24; ലൂക്കാ 4:34).

അതുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും ഇരുശോയെ യമാർത്ഥത്തിൽ അറിയാതെ വിട്ടുപോകുന്നവർ ഒരുവർഷത്ത്. മറുഭാഗത്ത് അവൻ വാക്കുകളിലെ സത്യവും ദൈവികതയും അനുഭവിച്ചിരുവാനും ഏറ്റുപറയാനും കൂപ ലഭിച്ച ഒരു കുട്ടം ആശ്രിക്കാർ! ശിഷ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള വിജി ഒരു ഭാനമാണ്. ദൈവദത്തമായ കൂപയാണത്. വിശ്വസിക്കുവാനും ഏറ്റു പറ

യുവാനും ജീവിക്കാനുമുള്ള കൂപ്. സ്വീകരിക്കണമോ നിരാകരിക്കണമോ എന്നു വിവേചിച്ചിരിയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സ്വകാര്യ അവകാശമാണ്. ചിന്തിക്കാനും തിരഞ്ഞെടുക്കാനും ഉറച്ചു നിൽക്കാനും അടുത്തനുഗമിക്കുവാനും ഈ പചനലാഡം നമ്മ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം അവൻ പറഞ്ഞ പാക്കുകൾ “ആത്മാവും ജീവനുമാണ്” (v.63). അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാണ്” (v.69). പിതാവിൽ നിന്നുള്ള ആ “വരം” നമുക്കും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയും (v.64). F